ОСТАННІ НОВИНИ

10:36 22:08 Цей колір літнього взуття на піку моди: пасуватиме до багатьох вбрань, але є нюанси

10:36 21:30 «Яке це божевілля!»: Шакіра зізналась, що мало не кинула музику кілька років тому

10:36 21:28 Холи слово «демократія» стає дипломатичною формулою, — ЗМІ про вибори у Вірменії

10:36 21:08 Як чистити молоду картоплю: одна помилка зіпсує страву

10:36 20:43 «Канделябри зараз знову у моді», — колекціонерка Людмила Карпінська-Романюк

10:36 20:33 Боронив Україну з 2015 року: під Покровськом загинув штаб-сержант з Хмельниччини

10:36 20:08 Це не звичайна картопляна запіканка: дешевий спосіб

25 РОКІВ ПОТОМУ

«Як ти живеш у світі скелетів з нутрощами?»: Вікторія Чабаненко, яка бачить людину наскрізь, розповіла про роботу діагностом

6.20 — 15 серпня 2021

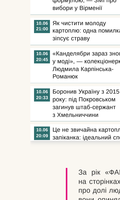

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

За рік «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя газети. Протягом цього часу на сторінках нашого видання публікувалася величезна кількість історій — про долі людей та подвижницькі й навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. І ось зараз у «ФАКТАХ», в рубриці «25 років потому», ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікацій, що їм запам'яталися.

У пять років Віка злякалася. І мама повезла її до боєнерготерапевта «тьоті Тані». Поки та розбивала яйця у півлітровій баночки та робила паси руками, дитина вигукнула: *«Тьотю, ти з мене тягнеш якісь мотузочки». — «А зараз?» — запитала боєнерготерапевт. «Зараз ниточки». — «А зараз?» — «Павутинки…» «Тьотя Таня» та мама Віки здивовано перезирнулися: невже дівчинка бачить енергії, що пульсують? «Напевно, фантазує», — сказала мама.*

Коли мама з Вікою приїхали додому, дівчинка вигукнула: «У бабусі в животі повзають павуки!» — «Дурак, ти мене доб'єш! Які павуки? То мотузочки, то павуки… Не вигадуй». — «Я не вигадую, мамо. Я бачу, як всередині у людей ллється кров, повзають павуки, лежать якісь камінчики. А ти хіба не бачиш?»

«Бабуся Оля зазвичай говорила:» Якщо за три рази не допоможу, більше не приїжджай"

— Я тоді знову помчала до цієї Тетяні: «Що дочка мала на увазі?» — згадувала **Алла Миколаївна, мама Віки.** *— У той момент у мене тиск підскочив. Тетяна, боєнерготерапевт, дала Віці листочок: «Малюй, що бачиш в голові у мамі». І та стала малювати сонну артерію, розгалуження кровопостачання у головному мозку… «Так у вас дочка — унікум!* — сказала боєнерготерапевт. *— У неї рентгенівський зір! Кажеш, вона бачила у бабусі камінчики, павучка, що повзають? Камінці — це камені у нирках або жовчному міхурі, павучки — порційне відділення жовчі з протоки…»*

Повернулася я додому сама не своя. «А у подружок своїх те, що знаходиться всередині: органи, нутрощі, — бачиш?» — питаю. «Так, — відповідає дочка. — І у подружок, і у собачок, і у конячок бачу». «Ти хоч подружкам нічого не розповідай», — розкашувалася я.

Подумала тоді, що дочка вдалася у свою прапрабабусю Ольгу. Вона жила в селі Калинівка Запорізької області. Старенька й «бачила», й діагностувала, й лікувала. У сорок років осліпла та потім тів століття приймала людей. Померла у 1975 році, у 98-літньому віці.

Бабуся ніколи нікому особливу надію не подавала. Казала: «Якщо за три рази не допоможу, більше не приїжджай». Обмежувала відвідувача, починаючи з кінчиків пальців. Один пацієнт після смерті своєї мами від стресу гикав без перестанку 26 днів. У нього збільшилися мигдалини, набрякло горло, лікарі поставили діагноз — рак горла. Вже й день операції був призначений, а до бабусі він не хотів. «Як це я, комуніст, і до бабки поїду?!» — обурювався. Але напередодні операції все-таки зважився.

Бабуся Оля подивилася його: «Ніякого раку немає». Сказала полоскати горло горіляною та столітньком. Поговорила, дала йому виплакатися. А коли пацієнт, їдучи, переступав через поріг, легенько його штовхнула: «Ну, досить гикати». І гикавка пройшла. Мигдалини за кілька днів прийшли у норму…

Ніхто з дітей, онуків, правнуків і праправнуків баби Олі такий дар не успадкував. І тут раптом Віка.

«Мама хвилювалася, чи не зашкодить мені мій дар, чи не збожеволію я»

— Ми мовчали про здібності дочки багато років, — продовжує Алла Миколаївна. *— А коли їй було 15, відкрили правду знайомому лікарю.*

Він запропонував запросити Віку до лікарні, щоб подивитися на її здібності. Виявилося, що дочка бачить внутрішні органи людей незалежно від місця, часу й обставин. Бачить органи не як на рентгенівському знімку, а в натуральну величину, в кольорі, об'ємі та русі. Коли зосереджується, шкіра, що закриває ці органи, стає немов скло, і їй видно, як тече по судинах кров, б'ється серце, ворушаться легені…

Аномалії Віка розпізнавала за кольором органу та «неестетичним виглядом». Правда, вона не називається хвороба, тоді не знала. Просто говорила, здоровий орган чи ні. Особливо дівчину тоді вражали суглоби дітей, подарбовані в синій, зелений та оранжевий кольори після магазинних соків і споживання цукерок. У них було стільки хімії…

— Багато хто цікавився: «Тобі не страшно? Як це ти живеш у світі скелетів з нутрощами?» — розповідає **Вікторія Чабаненко.** *— Але я не живу «у світі скелетів». Мій дар — як електрика. Захотів — увімкнув світло, захотів — вимкнув. Я все контролюю.*

> **Читайте також:** *«Дев'ять років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТІВ» Машею Куликовською, якій невідомий благодійник подарував будинок*

Щоб підкріпити Божий дар знаннями, Віка вступила до Запорізького медуніверситету на лікувальне відділення. На першому курсі у вільний від навчання час працювала діагностом у клініці в парі з дипломованим терапевтом, яка розуміла, про що йдеться, коли Віка описувала побачені органи.

— Мама дуже хвилювалася з приводу моїх здібностей, чи не зашкодять вони мені, — зізнається Вікторія. *— Перевірила мене в усіх лікарів. Робила багато обстежень, навіть до психіатра водила, щоб розумити, чи нормальна я, чи не збожеволіла та чи не зашкодить мені мій дар. Виявилося, все в порядку. Психіатр сказав: «Здорова».* (Сміється.)

«Себе бачити не можу. На жаль»

Коли у 2004 році «ФАКТИ» вперше написали про «дівчину-рентген» (як 17-річну Віку тоді називали в Запоріжжі), вона прокинулася знаменитою. Талановиту дитину перевели на бюджетне відділення медичного університету. Віка отримала спеціальність акушера-гінеколога, про яку мріяла. Закінчила інтернатуру за фахом «лікар народної та нетрадиційної медицини».

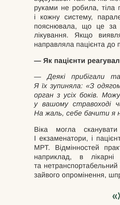

Коли у 2004 році «ФАКТИ» вперше написали про «дівчину-рентген» (як 17-річну Віку тоді називали в Запоріжжі), вона прокинулася знаменитою

Працювала акушером-гінекологом. Потім повністю занурилася у діагностику. Прийом у клініці відбувався так: за пів метра від пацієнта докторка пильно вдивлялася в орган. Жодних рухів руками не робила, тіла пацієнта не торкалася. Спочатку описувала пацієнтові кожен орган і кожну систему, паралельно показуючи їх в анатомічному атласі. Вивявши патологію, пояснювала, що це за хвороба і що з нею робити. Ставила діагноз і рекомендувала лікування. Якщо виявляла пухлину або хворобу, що вимагає хірургічного втручання, направляла пацієнта до профільних колег-професіоналів, яких знала особисто.

— Як пацієнти реагували на те, що їх дивиться доктора-феномен?

— Деякі приїбгали та відразу починали скидати одяг, як на рентгені або УЗД. Я їх зупиняла: «З одягом або без, я однаково бачу. Причому у 3D-проекції: можу оглянути орган з усіх боків. Можу побачити її вашу хворобу, й пухлин або кісточку, яка застрягла у вашому стравоході чи бронхах». «А себе ви бачити можете?» — цікавилися вони. *На жаль, себе бачити я не могла, як би не намагалася це зробити.*

Віка могла сканувати тромби, камені в нирках, защемлення нервів, пухлини… І екзаменатори, і пацієнти порівнювали це потім з реальними результатами УЗД, рентгену, МРТ. Відмінності практично не було. Талант Віки ставав особливо незамінний, коли, наприклад, в лікарні не було апарату МРТ, а хворий — у критичному стані та нетранспортабельний та обстеження потрібно було провести терміново. Що важливо, без зайвого опромінення, шприців і зондів…

«Хотіли завербувати карткові шулери»

— Що вам не під силу? — питаю у Вікторії.

— Я не діагностую хвороби психіки. Не беруся визначити складні крові, сечі. Це мають робити у спеціальній лабораторії, щоб не упустити деталі. Не бачу вірусів. Бачу шкірні хвороби, але не на клітинному рівні. Не можу бачити утворення менше міліметра. Не можу діагностувати по відео, по скайпу, хоча багато хто про це просить. Потрібна виключно особиста присутність пацієнта.

— Ворогів у вас багато?

— Лише в Інтернеті. Займаються чорним піаром. Правда, потім, в разі чого, одразу біжать до мене…

— Друзі часто просили подивитися кішечок-собачок?

— Просили. Навіть як експеримент дивилася в зоопарку хворого жирафа… Сказала, в чому проблеми. По-можу, жираф був задоволений. (Усміхається.)

— Кримінальний світ не намагався вас завербувати? Дізнатися паролі, підглянути у карти, дізнатися, скільки грошей в гаманці громадянина або в сейфі підприємства…

— Був у мене такий дивний пацієнт. Прийшов ніби на прийом, а потім запитав, чи можу я «піддивати карти рентгенівськими променями», і сказав, що на цьому можна добре заробити… Я швидко його випровадила. А щоб зокси ясно було, додала, що бачу предмети тільки в біологічних матерії, тільки в живому організмі. І це правда. Більше він не приходив.

— Чоловіки не бояться спілкуватися з дівчиною, яка в прямому сенсі бачить їх наскрізь? Чи ви вже зробили свій вибір?

— Навпаки. Чоловіки дали унікальному знайомству. Але вибір зроблено, так. У мене любичий чоловік, який заради мене готовий перевернути світ.

> **Читайте також:** *«Після шоу «Зважені та щасливі!" чоловік набрав 50 кіло. Але для мене він завжди король!»*

— Вас називають то екстрасенсом, то ясновидицею, то енерготерапевтом, то цілительною.

— Але я ні те, ні інше, ні третє, ні четверте. Не впадаю у транс, не співаю тужливі пісні, не б'ю в бубни, щоб налаштуватися. Я просто вижу бачити органи в нормі та з патологією. І я не лікую. Можу, але після сеансу мені стає погано, тому роблю це лише у виняткових обставинах.

— Коли готувалася до інтерв'ю, думала: раптом подзвоню, а дар уже зник? Багато унікальних дітей, втративши свій талант, ставали потім пересічними дорослими зі звичайною долею.

— На щастя, дар досі зі мною (сміється). *Це надає можливість багато працювати в Україні та в інших країнах, зокрема, у Німеччині, Польщі, Арабських Еміратах, співпрацювати з тамтешніми клініками. Але якщо раптом дар зникне, у мене є спеціальність акушера-гінеколога, я її люблю і де теж зараз використовую свої особливості доктора-рентгена для діагностики мами й дитини. Повернуся в акушерство. Думаю, це буде не менш захоплливий етап мого життя.*

— Найкраще, що коли-небудь сказали про вас, пам'ятаєте?

— Хамед Хамад, доктор філософських наук, заступник міністра Міністерства щастя в Еміратах, з яким я познайомилася, коли приїхала працювати у клініці хірургічної медицини в Дубаї, сказав: «Я не знаю, як це відбувається. Але в знаю, що це працює».

Раніше в рубриці «25 років потому» «ФАКТИ» брали інтерв'ю в інші героїні наших публікацій — учасниці програми «Операція «Краса» Валентини Тлустої.

Читайте нас у Facebook

ПОПУЛЯРНЕ

1. Батько лишив Грушевському стільки грошей, що той побудував шестиповерховий будинок і учителює: вийшла книга про українську інтелігенцію початку XX століття — 30 травня 2020 12:24
2. «Мене називають стервою»: суддя, яка працювала на ФСБ, отримала 15 років ув'язнення за держзраду в умовах воєнного часу — 6 червня 2020 18:50
3. «Наше завдання — померти у вертикальному положенні й без памперсів»: 70-річний інструктор ЛФК про боротьбу з поганою генетикою та гриками — 7 червня 2020 12:21
4. Вбивця мав з собою два зображення Петлюри, але сплитав: «Ви Петлюра?» — і після стверджної відповіді почав стріляти: 100 років тому загинув лідер УНР — 25 травня 2020 12:21
5. «Ми заходили на позиції, які знищалися в нульовій: зірка «Ти — космос» Володимир Кравчук про роки на фронті — 28 травня 2020 12:24

* Рейтинг формується за останні 7 днів

Погода
Київ
вологість:
тиск:
вітер:
Погода на 10 днів від sinoptik.ua

БІЛЬШЕ У РОЗДІЛІ

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланою Трифоновою — 29 січня 2022 09:32

«Мені сказали: зайвих дітей треба видалити. Двох. А краще трьох», — поради лікарів, подружав з Приазоврїя зважилось народити четверню — 19 вересня 2021 06:15

Мене називали гуманоїдом, — українська топмодель з фантастично великими очима Маша Тельна розповіла про пережите — 27 серпня 2021 14:24

«Після того як отримала новий ніс, мене тільки й запитували: «Ну що, мужик є?» — 4 липня 2021 14:21

«Дев'ять років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТІВ» Машею Куликовською, якій невідомий благодійник подарував будинок — 13 червня 2021 06:34

Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

До змісту спецпаєм

Друкована версія | Лист редакторові | Поскаржитися

Поділитися | Поділитися | Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

У яку воду надати йоду, щоб вони легко чистились: секрет кухарів

Кабмін пропонує збільшити мінімальну пенсію до 6000 гривень, але тільки після реформи

Українцям перерахують пенсії по-новому: що змінться

Нацбанк вже знає правила для доларів: як купити можуть не прийняти

Новини партнерів

© 1997—2020 «Факти та коментарі»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.
Матеріали під рубриками «Не правда рекламних», «Рекламна», а також позначені символом ® публікуються у якості реклами та мають інформаційно-комерційний характер.